

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 6. ÉVFOLYAM 3-4. SZÁM • 2009. MÁRCIUS-ÁPRILIS

Miért vagyok baptista?

Bemerítés volt az egyik gyülekezetben a közelmúltban. Ujjongó örömmre hangolt bennünket a nem mindennapi esemény. És ekkor valaki feszegetni kezdte a kérdést, hogy ezek a fehér ruhás fiatalok – fájdalom! – nem a világból tértek meg, hanem egytől egyig hívő szülők gyermekei. A téma megosztotta a csoportot. Bizonyos „lesajnálás” volt érzékelhető, hogy ez csupán „belterjes szaporulat”, de „nem ez az igazi”, hanem ha valaki a bűnök mélységéből, „a moslékos vályútól” érkezik haza, mint a tékozló fiú, az igen!

A végén még én magam is kezdtem restelkedni, mert amikor ifjú koromban bemerítkeztem, egy „normális” baptista hívő család „normális” gyermekeként kértem és vállaltam ezt a „sákramentumot”, vagyis a bemerítést. – Előtte nem „csajoztam”, nem dohányoztam (még titokban sem), nem „piáltam”, nem „füveztem”, nem jártam világi szórakozóhelyekre. Egyszerűen csak „szíven talált” egy lelkes igehirdetés, hogy adjam át életemet az Úr Jézus Krisztusnak.

És én átadtam! – őszinte bűnbánatot tartottam, hiszen tanultam az eredendő bűnről. Jól tudtam, hogy az első emberpár bukásának következményeként én is örököltem a kárhozatos állapotot, szükségem van a megváltásra.

Elfogadtam az üdvözítő kegyelmet, befogadtam Jézust mint Szabadítót, illetve örömmel és hálával dicsőítettem őt, hogy elfogadott, gyermeke lehetek. Nem „drámáztam”, hanem megértettem a János 15:16-ot: „Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki”. – Ezért vagyok baptista. Azóta nem győzők hálálkodni e nagy kegyért. És az a Szentlélek, aki ezt az újjászületést kezdeményezte bennem és az érdekebben, hamarosan a szent szolgálatba való elhívása kegyelmét is közölte velem. A hivatással kapcsolatban pedig azt az igei látást örököltem édesapámtól, hogy az több, mint a foglalkozás. Később – már a Theológiai Szemináriumban – Baranyay Mihály igazgató testvér félrevont egy beszélgetésre. „Mondja meg őszintén a testvér, hogy tudna-e más is lenni, mint lelkipásztor?” Láttam rajtam, de szinte hallotta is, hogy „igen”-t akarok mondani. Így folytatta: „Ha igent akar mondani, holnap kiléphet az Intézetből. Mert aki más is tudna lenni, mint az Úr szolgálója, az legyen!”

És idézett Jeremiás próféta könyvéből egy verset: „Azt gondoltam: nem törődöm vele, nem szólok többé az ő nevében. De per-

Bemerítés Szilágynagyfaluban a helyi baptista misszió 50. évfordulója alkalmából rendezett ünnepen (1946. augusztus 17–18.) Nyolc lelkipásztor összesen 82 fehérruhást merített alá a Berettyó vizében

zselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve. Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam” (Jer 20:9). Majd pedig az 1Kor 9:16-ot: „Kényszer nehezedik rám. Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot!”

És eldőlt a szívemben! Ezért van az, hogy „öt lépésnyire a nyolcvantól” még mindig hajt a belső kényszer, hogy őt szolgáljam. Erőm forrása most is: az ő elhívásban tartó, türelmes szeretete.

Azért vagyok baptista, mert a szüleim is baptisták voltak. Ez egy olyan mondat, amelyet gúnyos vádként már sokszor próbáltak ellenem fordítani. Én azonban dicséretként fogadom. Dicsérik egyúttal hívő szüleim kitartó nevelési (és imádkozó) módszerét is. Harmadik generációs baptista hívő vagyok. – Erre a kijelentésre is lehet elmarasztaló mondat-kacatokat aggatni.

Igen, egy sor cselekvést megszokásból (is) teszek! Például „megtanultam” imádkozni, és nem múlhat el nap, hogy ne gyakorolnám. Megszoktam a mindennapi bibliavetést, és ha az élet sodrása miatt egyszer-egyszer kimaradt az életemből, bizony, lelkiismeret-furdalásom volt (hála az Úrnak!). Lustaság miatt lehetőleg sosem maradok

Krisztus föltámadott! Bizonygyal föltámadott!

Minden Kedves Olvasónknak áldott húsvéti ünnepeket kívánunk!

el az istentiszteletekről. Igaz, lelkipásztor vagyok, noha már nyugalmazott státusban. Belém vésődött kitörölhetetlenül, hogy a biblikus adakozás alapmértéke a tized, de ha a Szentlélek többet „diktál”, engedelmeskedem és adok. Megszoktam, hogy legyenek kész mindig számot adni a bennem lévő reménységről. Ezt mindaddig úgy is értelmeztem, hogy mindig van a szívemben és a Bibliámban egy elmondható prédikáció.

Azért vagyok baptista, mert baptista gyülekezetekben nőttek fel, míg végül én is baptistává lettem. Szüleim egyszer se mondták, hogy „fiam, most már neked is be kellene merítkezned!”. A megtérésre hívó tanítás viszont szinte minden prédikációban benne volt. Mikor aztán konkrétan szóba jött, hogy be akarok merítkezni, inkább az lett a fő kérdés, hogy „nem korai még ez a döntés?”

Hadd idézzek ehhez egy kis történetet a „Kornya-krónikából!” „Egy barátot, egy férfit felvettek. A bemelegítés meg lett állapítva. De a felesége azt kérte Kornyától, hogy halasszák el a férje bemelegítését őszre. Kornya kérdezi az asszonytól: – Van gyereked? – Van. – Mikor született? – Májusban – mondta az asszony. – Hát miért nem hagyta őszre a szülést? – kérdi Kornya. – Mert nem lehetett – mondja a nő. – Nahát, ezt sem lehet elhalasztani – mondja Kornya. – Mert ez is születés, és pedig újjászületés.” (Kirner A. Bertalan – 153. oldal.)

Miért vagyok baptista? – Mert fiatal koromban szinte minden vonzó példaképem baptista volt. Még hozzá nem akármilyen baptista! Alkalmam volt közelebről is megismernem Édesapám kortársait. Egyrészt szeminárium évfolyamtársak voltak, másrészt pedig testvéri-baráti szálak kapcsolták össze őket és a családjaikat. Közös szülőföld, közös lakóterület, közös hivatás.

Csupán egy-két „kiváltságos” név: (Ugrai) Kovács Imre, Vass Ferenc, Dobner Béla Jenő, (Herter) Hetényi Pál, Mészáros Lajos, Cserhalmi Imre. – De bele kell, hogy férjen a „nagy csapatba” Tóth Gábor meg Patkás Gábor is, ugyanígy Héthalmi Páth Károly és Kovács Mihály szintén.

Valamennyi: baptista karakter! Jellemükben mind más és más típusúak, de elkötelezettségükben egyformák: becsületesek, egyenesek, buzgók és kitartóak a munkában, egy kicsit fanatikusak, jó humorúak és reménységgel teljesek. Ők voltak a példaképeim, gyermekkoromban éppúgy, mint amikor én is kikerültem a munkamezőre.

Azért lettem baptista, mert az általam ismert hitvallások között a baptistát tartom a leginkább „biblikusnak”. Igei citátumokkal szinte teljesen és konkrétan megfogalmazható, elmondható. Erre a hitvallásra – természetesen – ráépült egy olyan gyülekezeti gyakorlat, amelyet szintén elfogadtam, átvettem, gyakoroltam mind e mai napig.

Azért vagyok baptista, mert tulajdonképpen én magam is egy idealista személyiség vagyok. Hiszek az eszményekben. Hajlandó vagyok azt állítani, hogy nincs csodálatosabb a kinyilatkoztatások Szentírásba foglalt, tökéletes rendszerénél.

Rajongó tisztelettel hiszek a szeretetben, alázatos lelkülettel igyekszem alkalmazkodni a békesség szent törvényéhez, nem nehéz elfogadnom a szolgálat követelményeit – a vele járó áldozatokkal együtt. Boldog vagyok, ha tanúságot tehetek Megváltómról, Jézus Krisztusról és a bennem lévő reménységről.

Méltatott a Szentlélek a beszélés, valamint az írás karizmájának áldott ajándékára, írhatok versben és szép-prózában egyaránt, ily módon is eleget téve a nagy misszióparancsnak, hogy „a föld végső határáig!”

Gerzsenyi Sándor

A szerkesztő rovata

Első tavaszi számunkban oly sok témát kellene megemlíteni, hogy az teljesen lehetetlen, ezért itt teszem meg, hogy utalok néhányra.

Március 15-én az 1848-as forradalom és szabadságharc első napjára emlékeztünk. Fontos dátum ez nemzetünk történetében. Békés, de határozott, elszánt tiltakozásra buzdít a zsarnoksággal, a jogtiprással, az elszegényítéssel szemben, és összefogásra ösztönöz. Mindkét területen van mit tanulunk – miközben tudjuk, hogy az igazi szabadító a mi Urunk Jézus Krisztus, Isten fia, a Messiás-Megváltó.

A nagyhét eseményei önvizsgálatra hívnak. Fontos kérdésekre kell újra és újra megerősíteni régi helyes válaszunkat, vagy épp először jó válaszokat adni: Ki nekem Jézus? Csak tanító? Csak mártír? Vagy az „én Uram és én Istenem!”

A húsvéti öröm gyakorta „elszürkül”, pótcselekvések sora kapcsolódik az ünnephez és sok tradicionális pogány szokás igyekszik kiszorítani a Föltámadottat mindenből, leginkább a szívünkől. Krisztus nem úgy „általában” szeretne élni, hanem konkrétan: köztünk, értünk, bennünk – másokért.

Anyák napján szeretnénk köszöntenit az édesanyákat, az emberi élet hordozóit, továbbadóit, akik Isten után a legtöbbet tették és teszik a jövő nemzedékeiért. Minden kultúrában tisztelet és védelem illeti őket az év minden napján. Bár ma is így lenne és nem csak egy napba próbálnánk belepréselni ünnepléssel, egy szál virággal azt a szeretetet, ami minden nap minden órájában is kevés lenne ahhoz, hogy megháláljuk, amit értünk tettek.

A legújabbkori európai baptista misszió kezdetére, a 400 éves „születésnapra” is szívesen emlékezünk, ahogy erről olvashatunk is jelen számunkban.

Folytatjuk Ugrai Kovács Imre testvér életútjának ismertetését.

Rendszeresen visszatérő témánk a „Jó Pásztor Alapítvány” és a „Napsugár Gyermekekmentő Alapítvány” munkájáról szóló beszámoló. Ennek két pólusa van, az egyik a „Jó Pásztor” újság, a másik a Szőkepusztai Gyermektábor. Hálásak vagyunk azért, hogy Olvasóink figyelmes támogatása mindkettőt segíti. Szükségünk is van rá, hisz most is folynak az építési munkák.

Kornya Mihály, a minden magyar evangéliumi munkásnál eredményesebb paraszt-apostol születésének 165. évfordulója kapcsán régi emlékeket idézünk. Egyfelől dr. Haraszi Sándor méltató sorait, másfelől Kirner A. Bertalan örökbecsű „adattárát”, a „Baptista Krónikát”. Bárcsak minden mai „plánáló” tanulna belőle!

Tizenhat oldalon – állandó rovatainkon kívül (rejtvények, Hajnalcsillag, ének, versek, hirdetések, lapszemle, Olvasóink írják stb.) más most nem fért be a lapba, de nagy örömmünk, hogy mindezek megjelenhetnek, és hogy Kedves Olvasóink – a visszajelzések szerint – áldással és örömmel olvassák a „Jó Pásztor”.

A magam nevében is áldott ünnepeket és áldott életet kívánva, testvéri üdvözléssel:

Dr. Almási Mihály

Tovább bővül a gyermektábor

Ez a ház, amelynek felújítása most zajlik, az idei nyártól kezdve a táborvezetők lakhelyeként szolgál

Előző számunkban már hírül adtuk, hogy a tél folyamán sikerült megvásárolnunk két telket, a gyermektábor és a parkerdő között, így egybefüggően mintegy két hektár terület szolgálhatja a tábor bővítését. (Ezen felül van a kápolna, egy hektár rét és egy erdős telek a kápolna szomszédságában.)

A két telken két épület is van igen rossz állapotban. Egyikük újjáépíthető, de komoly ráfordítással, a másik raktárnak átalakítható. Egy harmadik épületet az alapítvány a gyermektáborozások céljára használhat. Ennek átépítése is folyamatban van, és a nyári táborozás idejére a belső átalakítás befejeződik. A mellékelt képeken ezek az épületek láthatók.

Hálásan köszönjük Olvasóink eddigi támogatását, ami nélkül ezek a célok nem valósulhattak volna meg. A további munkák költségei is igen tetemesek, azonban

hisszük, hogy az Úr – ahogy eddig is tette – a jövőben is kirendeli a szükséges anyagiakat.

A mellékelt csekken erre a célra is küldhető támogatás. Minden adományt – ahogy eddig is tettük – levélben megköszönünk. A legkisebb összeg is nagy segítség! (Itt említem meg, hogy egy testvér a napokban a táboroztatás költségeihez 100 000 forint adományt küldött. Ez óriási segítség!) Tudjuk, hogy az egyre nehezedő anyagi körülmények nem kedveznek senkinek, de azt is, hogy „a jókedvű adakozót szereti az Isten” – és azt is, hogy a missziós célra adott evilági áldozataink nem a bizonytalan sorús földi bankokban, hanem – mennyei kincsként – odaát kamatoznak.

Amikor folyamatosan beszámolunk arról, hogy az Úr milyen módon vezet bennünket, nem dicsekszünk, hanem bizonytságot teszünk arról, hogy ő hű marad és

Ebből a házikóból, amely közvetlenül a gyermektábor „szomszédja”, a nyári táborozáskor szükséges raktár lenne terveink szerint

Ezt a kis omladozó házat pedig eredeti szépségében szeretnénk felújítani, korhű berendezéssel, amolyan örökségápoló szándékkal a gyermektábor utáni második telken

betartja ígéreteit. Biztosak vagyunk abban, hogy Szőkepuszta nem csak a múlt emléke, hanem a jelen és a jövő misszió – kiemelten a gyermek és ifjúsági munka egyik meghatározó helyszíne lehet sokkal olcsóbban, mint bérelt táborhelyek, és sokkal meghittebb, bensőségesebb légkört biztosítva, hisz nem egy idegen hely, hanem Isten ajándéka erre a konkrét célra.

Ehhez kérjük és várjuk Olvasóink imádságait és segítő támogatását. Az Úr iránti hálával és Testvérinknek köszönettel:

Dr. Almási Mihály

A hatalmas szénapajta – amolyan turista- vagy menedékház funkcióval – átépítés után kb. 40 főnek tud friss illatos szálláshelyet biztosítani

A szomszéd telke még zöldebb – március közepén –, de hamarosan a mi portáink is így fognak kinézni

Kornya Mihály

(1844–1917)

Kornya Mihály lassan-lassan mitikus szereplője lesz a magyar baptista misszióknak. Több mint 90 éve halott. 165 éve született. Sokan, sokféle céllal hivatkoztak és hivatkoznak rá, leginkább maguk-kitalálta „missziós módszerek” legalizálása érdekében. Missziós „sikerének” – én így mondanám: Isten gazdag áldása kiáradásának – a titka azonban nem a módszerekben keresendő, hanem feltétel nélküli odaszánt, alázatos, szolgáló, mélységes mentő szeretettől áthatott önfeláldozó életében.

Minden hívőnek „kötelező olvasmány” kellene hogy legyen a „Kornya krónika”, ahogy *Kirner A. Bertalan* különösen értékes „Kornya Mihály krónikája” című könyvét nevezni szoktuk. Az 1940-es évek második fele nem éppen arról volt híres, hogy ilyen könyvek megjelenhettek – ennek is igen kalandos a története. Előszót *dr. Haraszti Sándor* teológiai tanár, akkor újpesti lelkipásztor írt hozzá. Kornyára emlékezve most ebből idézünk:

„Kiválóan írja meg krónikásunk (*Kirner A. Bertalan*) a kezdeti nehézségeket. Jó megérzéssel célzásokat tesz a baptizmus magyarországi elterjedésének okaira. Az Istentől megáldott Kornya óriási sikereihez – emberileg szólva – kétségtelenül hozzájárultak az akkori egyházi társadalmi viszonyok is, az „idő teljessége”. A tisztántúli földmunkásság a jobbagység felszabadulása után sem jutott jobb anyagi helyzetbe.

Hogy mindennapi kenyerüket megkeressék, a bölcsőtől a sírig: hajnaltól napáldozatig a földet kellett túrniuk. Lelki táplálékhoz nem jutott a föld népe idő híján.

Ami a prédikációkat illeti, szegényfoltjai ezek a magyar egyházi igehirdetés történetének. A liberalizmust félremagyarázó és a racionális teológiai felfogástól megfertőzött béresek semmiképpen nem reprezentálták még a szószéken sem a jó pástort: az ő szavukra ugyan nem hallgattak a juhok, és az ő hangjukat ugyan nem ismerték (vö. A gyülekezeti igehirdetés története, Kolozsvár, 1914). Elömlengtek ők az égvilágon mindenről, pengettek philántrópikus és altruista hangokat, csodálták a „világrendező elv” nagyszerűségét a kozmoszban és a természet szabad templomában, foglalkoztak időjóslással, ha szép volt az idő októberben („levelibéka-prédikátorok”) klasszikus idézetekkel tüzdelték tele beszédjüket, ókori latin és görög szerzők beható ismeretéről tévén tanúságot, ha a tavasz ébredését dicsérték és pogány mythosi reminiscenciákkal magyarázták Krisztus halálában és feltámadásában az évszázadoknak Egyiptom és Görögország mitológiája óta közismert és szimbolikus küzdelmét, de a Bibliát úgy elhanyagolták, mint rossz diák az iskolakönyvét. Nem volt szükségük alapigére, hogy hetenként egyszer, ihlet nélkül, de hamis pátosztól recsegtetett hangon, kivágjanak egy-egy prédikációt vagy szentbeszédet. Témáról prédikáltak (szeretet, barátság, szépség, engedelmség, mértékletesség, jóság, hűség, bátorság, stb. stb.) és ha esetleg mégis eszükbe jutott egy-egy bibliai idézet vagy parabola, nem tulajdonítottak annak nagyobb jelentőséget, mint egy-egy piaci adománának. Imádkozni könyvből imádkoztak. Az imádságos és prédikációs könyvek kora ez. Mindig rossz jel az ilyen infláció: ha Isten neve kivész a szívből, sűrűn találod a szájon és papíron. De ha egy családi áhítatot kellett volna valamelyiküknek levezetni, azonnal kijelentették: erre nem kaptunk oktatást a homilétikai órán!

Ilyen körülmények között jön a szegény nép közé egy hozzájuk hasonló parasztember. Akkoriban ugyan már a maga gazdája, de süvölvénykorában ő is házicselédként kezdte. És beszél ne-

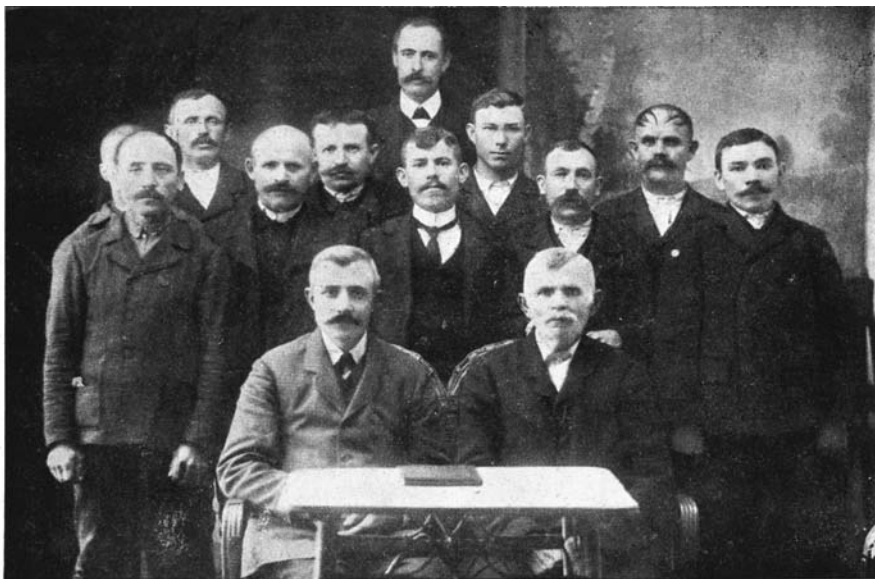
kik eddig soha nem hallott dolgokról: megtérésről, szeretetről, boldogságról, bűnről, megváltásról, újjászületésről. A papok voltak legjobban meglepve: ők maguk sem hallottak sokat eddig ezekről. Ha olvasták is véletlenül a Bibliában, mint érthetetlen, nem modernet és a rajongást megvető ajkbiggyesztéssel intézték el. És az új igék hirdetője beszél már ebben az életben egy teljes átalakulásról, sőt teljes meggyőződéssel hirdeti a következőt: az igazi életet, melyben királyi koronát nyernek a Krisztus megváltottai. Szóval olyasmit említ, amiről eddig a szegény Lázárok álmodni sem mertek. És ide ők is bejuthatnak, bár sem nem gentryk, sem nem gazdagok, sem nem tanultak, sem nem katonatisztek, sem nem papok: szóval nem „úri emberek”. Most értik meg ők igazán, hogy van célja a földi életnek, az evilági szenvedésnek: ők is ugyanolyan részesei az emberi méltóságnak és szabadságnak, mint az irigyelt gazdagok, mert ők is kimondhatatlan gazdagság választott örökösei, nem zsellérek többé, hanem fiak és örökösársak a Krisztusban...

Kornya életének alkonya, mint a nagy embereké általában, nem nélkülözte a méltatlan meghurcoltatást és megnemértést, mások következtek utána, akik nem ismerték, helyesebben nem ismerték el őt és „miként a fán letolja az ifjú lomb a tavalyit” (tompa Mihály gyönyörű hasonlata), úgy cselekedtek egyik békési konferencia alkalmával Kornyáékkal: Rátok most már nincs szükség!” kiáltván nekik. Ez az áldatlan állapot megkeserítette az ősz evangélista életét. Egy későbbi kor egyháztörténésze lesz hivatva a történelekről ítéletet mondani; a krónikás hűségesen teljesítette feladatát: kinyitott egy ablakot, melyen át bepillantást nyerhetünk egy oly emberöltőbe, mely a magyar baptizmus fénykorának egyik legszebb szakasza volt...

1948. október 22.

És még néhány kivonatos sor *Kirner Krónikájából*:

Két esztendőn keresztül készülődött Bihar, Szilágy megye, de az egész ország baptista testvérisége a fáradt, öreg 72 éves Kornya Mihály elköltöztetésére, aki az Úrnak különösen hűséges szolgája volt 1875–1915-ig.

KORNYA MIHÁLY az érmelléki és szilágysági missziómunkások társaságában 1911-ben. I. sor: id. Kocsis Imre, Kornya Mihály. II. sor: Makkai József, Szűz József, Oláh Jenő, Bozsódi János, Szabó László. III. sor: Papp Mihály, Kelemen Gábor, Balla Sándor, Szilágyi Ödön, Kerekes Bálint. IV. sor: Zweizer János.

Csodálatosan Kornya is – mint az Úr Jézus Krisztus – 30. éve után lépett az ige szolgálatára (1844–1875). És negyven esztendeig vándorolt, mint Mózes az Úr üzenetével: 1876–1916-ig. Majd két esztendőt töltött misszió kívüli gyengélkedő betegen, mint Pál Rómában...

Az Úrtól visszahívatott, így testben meghalt 1917. január 3-ára virradó éjjel két-három óra közt. Tüdeje mondta fel a szolgálatot, mely a sok emeléstől, hidegvízben való hűléstől és a rengeteg gyaloglástól kimerült, erőtlenné, életteleenné vált.

„Meghalt Kornya”, hullámozott a gyász hír, pedig nem volt rádió. Szállott a hideg, tiszta téli levegőn keresztül minden irányba. Gyorsan, mintha madár vitte volna, Bihardiószegről Budapest felé, Kolozsváron át Erdélybe, Debrecenén át a Hajdúságba, Nagyszalontán, Békés megyén át az alföldi, kunsági tájakra...

A koporsó mellett 12 fehérhajú bibliás öregember állott, hogy még néhány óráig közelében legyenek annak a férfinak, akitől megtanulták az isteni élet igazságait.

Kicsi volt a nagy imaház, szűk volt az udvar, keskeny váltak Bihardiószeg széles utcái.

A temetési gyászbeszéd a Budapestről megérkezett Meyer Henrikre vázolt, aki 1875. augusztus 26-án Békésgyulán bementette Kornya Mihályt. Akivel az Úr ügyéért való szent,

közös szolgálatban hitbéli testvériség, hűséges lelki barátság szövődött negyven esztendőn keresztül.

Meyer, mikor a szószékre felállott, percekig csak zokogott, sokáig nem tudott szólni. Mikor beszédhez kezdett, a sírás elfullasztotta. „Nincsen Kornya” – azzal kezdte, mire az egész gyülekezet hangos sírásban, fuldokló zokogásban tört fel. Meyer tudta, hogy Kornyát eltemetni azt jelentette, hogy a nagy misszió földön megakad a továbbterjedő eredményes munka. Kimondhatatlan nagy vesztesége ez a baptizmusnak. Különben Meyer és Kornya a misszióban úgy dolgoztak, mint szem a szájjal, kéz a lábbal. Együtt. Sokat tanácskoztak, sokat aggodtak, még többet fáradoztak. Meyer a textust 2Sámuel 1:17–26 verseiből olvasta fel: „És keservesen síra Dávid ilyen sírással Saulon és Jonathánon az ő fián: Izráel a te ékességed elesett halmaidon, miként elhullottak a hősök. Sajnálak testvérem Jonathán, kedves valál nékem nagyon, hozzám való szereteted csodálatraméltóbb volt az asszonyok szerelménél”.

Soha olyan hangos sírás nem volt temetésen, mint Kornya miatt Bihardiószegen. Mindenki érezte, hogy olyan volt neki, mint Jonathán, a király fia Dávidhoz. Kornya is Király fia, Isten fia, Isten embere volt, aki kereste a bűnöst, bárki volt, bárhol volt. Kereste, hogy megvívjon és hadakozzon érte, hogy megmentse az életre, az

örök életre. És Kornya így vívta a hit harcát, így mérte a távolságokat, így taposta a sáros utakat, hogy a legkisebb faluban is megmentse a bűn karjaiban fetrengő bűnöst, az embert, az üdvösségkereső lelket. Kornya is odament a harc színterére.

Mikor vége lett a prédikációnak, a fehérhajú öregek kivitték a koporsót egy parasztszekérre, melyet Kornya kívánt így, és terhet vonó ígáslóvak húztak ki a temetőbe.

A temetőben a fugyivásárhelyi gyülekezet prédikátora, Alafi Zsigmond szolgált, akihez gyakran kijárt Kornya a nagyváradi hegyen levő szőlőjéből betegsége idején is. Alafi a János ev. 11:25. versét olvasta fel „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is él. És aki csak él és hisz Énbennem, soha meg nem hal.”

A messze vidékről érkezők ebben – a Kornya által is kedvelt, sokat idézett – bibliai szövegben találtak megnyugvást és enyhülést, melynek ereje visszakisérte őket otthonukba. Hazavitték a hírt, hogy nincs Kornya, s nem jön Kornya, aki betöltse az üresen maradt helyet.

„Meghalt Kornya, nincsen Kornya!”

Kirner A. Bertalan, aki most 125 éve született, a könyv zárszavában többek között ezt írja: „Végső kutatásom 1944. június 2-án reggel háromnegyed 9 órakor volt Bokor Barnabás prédikátor gyülekezeti körzetében. Éppen kint voltam a nagyváradi hegyeken, nézegettem, méregettem Görög-oldalon (322. sz. alatt) a Csendőr út és Egressi Gábor út sarkán elterülő egykori Kornya szőlőbirtokot. Szedegettem az emlékeket. Alig tudtam behúzódni a volt Kornya-szőlő egyik hajlásában levő szilvafa alá, hogy ne lássam, ami következett, mert akkor a bombázó repülőgépek fergeteges bombázóport bocsátottak Nagyváradra és környékére. Ezután a bombázás után a nagyváradiak a bombaszilánk darabjait szedegették, én pedig a Kornya-szőlő mezején vadrózsabokrokot, virágokat, más emlékeket szedegettem, melyek számomra illatosak, értékesek, békesség és félelem nélkül valók voltak.”

Ezekkel a sorokkal Kirnerre is emlékezünk, aki évtizedeken át hihetetlenül sokat fáradozott az anabaptista és baptista múlt feltárása érdekében.

– am –

LAPSZEMLE

Az Észak-amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja, az *Evangéliumi Hírnök* 100. jubileumi évében, 2008-ban a decemberi számban részleteket közöl a pest-erzsébeti Héthalmi-esten elhangzott megemlékezéséből. A neves zeneszerző születésének 100. évfordulója alkalmából rendezett gyülekezeti megemlékezésen CD- és DVD-fölvétel is készült.

Az *Evangéliumi Hírnök* 101. évfolyamának első számában *Novák József* testvér, az Alhambra-Kaliforniai Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora ismerteti az emlékestet. Örömmel adjuk közre amerikai szempontokkal is gazdagított írását:

„*Dr. Héthalmi Páth Károly* életműve, az a sajátos dallam- és harmóniavilág – ami a magyar nyelvű baptista misszió egy jól meghatározható szakaszán hangzott fel a gyülekezeteinkben – immár 70 éve a fülünkben cseng. A zenéje szárnyat adott közösségünk evangéliumi hitvallásának, amint ezt *Tóka Szabolcs* is megjegyzi az emlékhangversenyéről írt beszámolójában (Jó Pásztor 5. évf. 11–12. sz.).

A Héthalmi-művek értéke nem merül ki a hangvilág mesteri formázásával megteremthető hatásban. Hangulatteremtő zenéből sok van, de szakrális rendbe csak akkor állnak a hangok, ha üzenethordozásra, mégpedig evangéliumra készül a zene és a zenész.

A 2008. november 9-én, a *Pesterzsébeti Baptista Gyülekezetben* felcsendülő szóló- és kamaraművek, a gyermek-, női és férfikari feldolgozások gyönyörű példával szolgálnak arról, hogy amennyiben egy zenei stílus nem öncélú, ha már divatját múlt is, érthető és hasznos marad.

A magyar baptista közösségben mindig élt az igény az ilyen zenére. Az Úr megajándékozta közösségünket zeneszerzőkkel és zenészekkel, akik hívó figyelemmel és mesteri szeretettel vigyázták a zenei ízlést az elhangolódástól.

Héthalmi testvér születésének a 100. évfordulóján – ha testvérünk szellemi hagyatékát valóban értékeljük – nem csupán egy kiváló zenész, zeneszerző és tanár emlékét idézzük fel, hanem zenéléssel és zenehallgatással, énekelve és énekeltetve ünnepeljük azt a zenei gazdagságot, amit ő és utódai – Isten segítségével – létrehozta, ápolta és tanítanak.

Többször végighallgattam az emlék-hangversenyéről készült CD-t egyedül, és másokkal. Egyedül, és testvéri körben, folyton bekapcsolódunk az éneklésbe. »Kari bácsi« (mi így emlékszünk rá itt Alhambrában) nagyon boldog lenne azt látva, hogy gyermekek és felnőttek, hivatásos zenészek és zenei szolgálatra elhívottak együtt készültek, hogy a modern Magyarország zaklatott helyzetei fölé emelkedjenek, és a szolgálatukkal felemeljenek másokat is – még itt, Amerikában is.

A »Maradj velem!« című CD-n kiváló minőségű felvétel tanúskodik a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet zenei életéről. A Héthalmi-művek ilyen megszólaltatása sok szakmai törődést, és lelki készséget követel.

Nem hiányozhat egyetlen baptista otthonból sem ez a szép zenei gyűjtemény. Magyar ismerőseinknek ajándékozva a Héthalmi-est hanganyagát, közösségünk értékeiből nyújthatunk ízelítőt. *Köszönjük a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezetnek, a zenészeknek, énekeseknek és dr. Almási Mihály lelkipásztornak, hogy ápolják és gazdagítják a magyar baptista zenei örökséget.*

A CD és a Héthalmi-estről készített DVD megrendelhető a Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálatnál (1751 Budapest, Pf. 179). A könyvterjesztő elérhetőségei: tel.: 20/886-0712, e-mail: jopasztor@baptist.hu.”

A Romániai Magyar Baptisták Lapja, a „*Szeretet*” 2009. februári számában a 16. oldalon *Kiss Lehel* testvér emlékezik *Kornya Mihályra*, születésének 165. évfordulója alkalmából. Örömmel olvastuk az ébresztő és lelkesítő cikket.

GERZSENYI SÁNDOR

Jézus él!

Az a sírbolt nem gödör volt,
Hanem barlanglakás inkább.
Persze az is ablak nélkül,
És egy sziklafalba vájták.

A közeli Golgotáról
Oda vitték Jézus testét,
Gyolcs-lepedőkbe csavarták,
Majd a kőüregbe tették.

Azután a bejáratra
Zárókövet gurítottak.
Kívül katonák őrködtek,
Vigyázták a drága holtat.

Reggel alig pitymallott még,
Csak egy nagy villanás látszott!
Nem tarthatta fogva tovább
A kőszirt a jó Megváltót.

Bár megölték, ő feltámadt.
A sír nem tarthatta fogva.
Úgy történt minden, miképpen
Jó előre meg lett mondva.

Jézus él, és mindörökké
Nála van a szabadítás!
Fogadd el, és tiéd lehet
Irgalmából minden áldás!

TÜRMEZEI ERZSÉBET

Tavaszi imádság

Tavaszi! Színek, fények, illatok!
Simogató, meleg sugarak.
Zsendülő vetések közt járhatok
felhőtelen, kék ég alatt.

Bimbók bomlanak a fákon, bokrokon...
orgonák nyílnak nemsokára.
S tavaszi reménnyel vágyakozom
„Krisztus jóillatára”.

Mert az megújult életekből árad,
s minden virágillatnál édesebb.
Felüdülsz tőle a fáradt,
begyógyul tőle a seb.

Megszépül tőle az élet,
könnyűvé lesz a nehéz.
A szív boldog tavaszra ébred,
Segíteni mozdul a kéz.

Élő Krisztus, végy lakozást bennünk!
Virágok illatoznak szertesztét.
Segíts a Te jóillatoddá lennünk!
Árasztani szíved szeretetét!

Ötvenöt éve már? Szinte hihetetlen! Szeminaristák voltunk Budapesten. Ha egy-egy vasárnapra nem kaptunk előljáróinktól legációszolgálatot, elmentünk meghallgatni egy híres katolikus szónok vasárnapi prédikációját. „Perlaky atya” – Ferenciek tere. Így mondtuk egymás közt. Később megjelent egy kis kötet, beszédgyűjteménye. Vékonypénzű vidéki gyerek lévén, megvenni képtelen voltam, de legépeltem és beköttem. Perlaky Lajos: „A szív filozófiája”. Körülbelül százoldalas könyvecske. Ebből szeretném most közreadni az anyáknapi „szent beszédét” kivonatossan, mely „Anyánk” címmel szerepel a kis gyűjteményes kötetben.

– G. S. –

Anyánk

Van egy nő a világon, aki térdre borulva él a homályban, egy nő, akit a vágy tüze nélkül lehet megcsókolni... egy asszony, aki elkísér minket a bölcsőtől az égig... valaki, akinek szíve egy kalitka, amelyben egy galamb lakik... aki ha küzdeni kellett, keményebb volt a gyémántnál, ha szeretni kellett... gyengédebb a virágnál.

Ez az asszony: az anyánk!... Az anyém... a tied... az övé... a mienk!... A mi szomorú, kicsike anyácskánk!

Ha nedves cipőben jöttem haza, átázott lábaimat kezei között melengette meg...

Ha beteg voltam, vagy félttem a sötétben, ott ült vánkossom mellett, mint egy hű szerető.

Mikor a virágokat bottal le akartam ütni, mindig azt mondta: „Ne bántsdl!”

Ő kulcsolta bele gyermekkezembe, mint egy csokor vadvirágot, első tétova imámat.

Ő kérdezte: mi van veled?... Miért vagy olyan sápadt?

Mikor elmentem hazulról, szólt: – Gombold be a kabátodat! – Nagyon fáj?... – Mit főzök ma ebédre?...

Hányszor mondta el ezeket a szavakat, amelyek egyszerűek, szinte közönségesek és mégis felejthetetlenek.

Mennyi féltés, mennyi könyörgés, mennyi szeretet volt abban a szóban, amit esténként annyiszor hallottunk: Ne menj el!

Még ma is hallom, amint kérdi: Nem akarod velem elmondani az esti imát?...

S egy távoli ház lombjai alól hallom hívó szavát: Gyerekek, gyertek vacsorázn!

Neki mondtam el, akadozva... gyötrődve első életgyónásomat: Mama, szeretnék jó lenni!...

* * *

Van az ő szívében bánat, keserűség, féltés, rettegés, harag – de mindenekfölött szeretet. Nincs szív a világon, amely szerelmesebben tudna szeretni, mint az övé!...

Egy anya feje: a gondok birodalma. Egy anya azért van, hogy gyermeke ne ismerje a szenvedést... A szája nem mondja, csak az élete: „Ameddig veletek vagyok... szenvedek helyettetek!” ...

Meghalt 1936-ban egy asszony, akit tíz zokogó fiú kísért a sírjához. A temetést végző pap beszédet mondott a koporsónál... Azt mondta, hogy tíz fiút becsületesen felnevelni nagyobb dolog, mint végigverekedni a világháborút.

A beszéd annyira hatott a gyászolók között álló őrmesterre, kinek számos vitézségi érem borította a mellét, hogy odalépett a halotthoz, egymás után leszedte rendjeleit, és rátette a sírba szálló hősi asszony koporsójára.

Ó, hány anyai koporsót lehetne ilyen vitézségi érmeikkel elborítani!

* * *

Pedig olyan kicsiny volt élete. Mosott, súrolt, varrt, főzött – ennyi az egész! De lehet-e kicsinyes egy asszony élete, aki gyermekeket hozott a világra, és érettük szembenézett a halállal?

Hiszen mit tehetett egyebet egy asszony a világ érdekében és Isten érdekében, mint hogy felnevelt egy sereg gyereket.

Lao-Ce mondotta egy anyának, aki templomot akart felépíttetni: „Ne építs templomot... Nevelj fel három gyereket!”

* * *

Mit tudhat rólam ez az egyszerű kis asszony? Mit?... Mindent!

Lamartine, a költő – akinek anyja a teheneket őrizte, aki talicskán hordta be a városba a kimosott fehérenműhegyeket, aki írni-olvasni nem tudott – beismeri, hogy anyjának köszönhette egész költészetét.

Senki se tapasztaltabb, ha gyermekéről van szó, mint egy anya. Ő jobban ismeri bűneidet, mint te magad. Ő átlát a legsűrűbb fátylakon is, amiket mi hazugságból, részvétből szőttünk... Senkinek se dicsekedhetsz el sikereiddel igazi örömmel visszhangja mellett – egyedül anyádnak.

Ő a legnagyobb vigasztaló! Minden anyaszív rózsát tud varázsolni a tövisből.

Az ember leghőbb vágya, hogy az életből azt a szeretetet kapja meg, amely anyja mellett osztályrészétül jutott.

* * *

Eljön az óra, amikor a gyerekek félreteszik szüleiket, az anyjukat is. Az ember egy napon elmenekül a szem elől, amelynek melegtét már nem bírja elviselni. Az anya is érzi, hogy régi kedvességeinek a gyermek szívére nincs hatása, fél vitatkozni a fiával... Hogy megsimogassa? Nem! – már azt sem meri megtenni.

Jönnek a „kamaszkor pincevei”, a lélekmerevség kora, amikor az ordasságig elvadult kamasz fiút bosszantja és fölborzolja az érette és miatta könnyáztatta anyai arc.

Igen! Az volt az életben mindig a legnehezebb pillanat, mikor a szívünk már nem volt tiszta... és szembe kellett nézni anyánk arcával.

Az ember elmegy, mert egy vihar sodorja – de anyánknál marad a lelkiünk jobbik és szebbik fele... azért jövünk vissza hozzá: ő megőrzi azt.

Ő, egyszer vissza fog jönni anyjához a legtékozlóbb fiú is, és ölébe borulva el fogja mondani mindazt, amiről azt hitte, éppen az anyjának nem mondhatja el.

GERZSENYI SÁNDOR

Anya

Anyukám énnekem
Legszebb a világon,
Éltető melegem,
Drága napvilágom.

Sötétben ő a Hold,
Meg a fényes csillag.
Amint vigyáz reám,
Szeme tűzben csillog.

Oltalmazó szíve
A legdrágább kincsem.
Nála igralmasabb
Csupán csak az Isten.

„Zarándoklat” a Jordántól a mennyei Jeruzsálemig

„Más fundamentumot senki sem vethet” (1Kor 3:11)

„...a jövődőt keressük” (Zsid 13:14)

Az énekkar a gyülekezettel együtt éneklő Tóka Szabolcs testvér jubileumi himnuszát. Vezényel: Kovács Árpád

A fúvószenekar régi és új darabokat játszik ifj. Csővári Pál testvér vezetésével

A jubileumi konferencián – március 1-jén, *Pesterzsébeten* – népes gyülekezet vett részt a nem szokványos zarándokúton. Az ország közeli és távoli pontjairól érkezett testvérek töltötték meg a tágas imaházat. A testvéri találkozások örömétől zsongó gyülekezet figyelmét trombiták, kürtök és más fúvós hangszerek érces hangja terelte az istentisztelet lényege felé: találkozni jöttünk a mi Urunkkal, Jézus Krisztussal. Jól ismert énekek csendültek föl ifj. Csővári Pál karnagy testvér vezetésével, hangszereikhez kiválóan értő zenész testvéreink tolmácsolásában, közben kivétítőn kísérelhettük figyelemmel, vagy énekléssel az énekek szövegét.

Almási Mihály testvér imája és bevezető szavai után a konferenciái himnusz – melyet erre az alkalomra szerzett Tóka Szabolcs testvér – tanulta meg a gyülekezet, a szerző orgonajátékával kísérvé.

A konferencia vezérgondolatához ragaszkodva, baptista létünk alapjához mentünk vissza, egy szellemi zarándoklattal. Az események kiindulópontja közel kétezer esztendeje a Jordán partján volt, Bemérintő János az útkészítő szolgálatával. Majd Jézus küldetésre indulásával és bevezetésével folytatódott. Természetesen a 400 évvel ezelőtti jelentős évfordulóról is megemlékeztünk. E tény kiábrázolására zenei kísérettel Kovács Árpád testvér elszavalta,

Gerzsenyi Sándor testvér erre az alkalomra írt John Smith című versét, amelyet a Jó Pásztor előző száma közölt.

Az igei gondolatok – melyek négy lelkipásztor tolmácsolásában a Szentlélek által lettek egy egésszé – a következő címekhez igazodva hangoztak el: *Bemérintő János prédikál és bemérint a Jordánnál* (ifj. László Gábor); *Bűnösök, megtérők, képmutatók a Jordánnál* (Husza Csaba); *Bemérintő János és Jézus a Jordánnál* (Háló Gyula); *A Jordánon túlra híd a kereszt* (Nemeshegyi Zoltán).

A rövid igei szolgálatok között az összevont énekkar szolgált. Minden éneket más-más karmester vezetésével és

Vetített képes emlékezés Kornya Mihályra, Almási Mihály lelkipásztor szolgálatára

Az oldalhajóban az első sorokban a szolgáló lelkipásztorok

zenész testvérek közreműködésével szólaltattak meg. A szívet-lelket gyönyörködtetően felhangzó, és gondosan kiválasztott énekek jól szolgálták a konferencia fő gondolatában való elmélyedést. Az énekkart vezényelték: *Lovászné Gellén Christa, Bíró Zsuzsa, Szabóné Hricsovinyi Beáta, Kovács Pál, Denkéné Vígh Melinda, Baka Sándor, és Bényi András* testvérek.

Az ünnepen részt vevő többi lelkipásztor egy-egy igével köszöntötte a gyülekezetet. (*Szabó Pál, László Gábor, Fóris István, Sinka Csaba, Beke László, Tenkely Béla, Kádár András, Kiss Árpádné, Molnár József, Tóka Gyula* lelkipásztor testvérek.)

Almási testvér több részletben, képek kivetítése mellett beszélt az újkori baptista misszió indulásáról, a magyar baptista úttörő munkásokról, a teológiai oktatás kezdeteiről, és külön *Kornya Mihály* munkálkodásáról, születésének 165. évfordulója kapcsán. A kezdettől a dicsőséges jövőig vezető út aktuális szakaszáról, a jelenről is ejtett szót testvérünk, a „jövendőt keressük” (Zsid 13:14) igei gondolatra térve. Újabbnál újabb szolgálati területeken válik égetően szükségessé Krisztus mai tanítványainak a munkálkodása a gonoszság megsokasodása, és a társadalmi igazságtalanságból fakadó terhek szaporodása miatt. A legfrissebb ilyen eseményről beszámolva, Almási testvér elmondta annak a többszörös nehézséggel küzdő embernek az esetét, akivel aznap beszélgetett a délelőtti istentisztelet után. Az illető beszámolt helyzetéről a lelkipásztornak úgy, mint aki ebben látja az utolsó szalmaszálnyi reményt. Ha ez is elvész, akkor véget vet az életének – mondta –, mert nem lát semmilyen kiutat. Természetesen lett kiút, és reménység szerint nem csak az anyagi kilátástalanságból. Ott akkor a konferenciai gyűjtés ilyen célra lett meghirdetve. Ám a kérdés egyre sürgetőbb, fel vagyunk-e készülve Krisztustól felkenve az egyre szaporodó hasonló helyzetekre? Készek vagyunk-e a kenyér mellé „élő kenyeret”, „világ világosságát”... kínálni?

A Jordántól a mennyei Jeruzsálemig tartó zárandoklat Jézussal töltött áldott ideje után, visszaérkeztünk a mai magyar valóságba, ahol a hegyen tapasztaltakkal kell szolgálnunk a Mestertől kapott megbízás szerint.

Az ünnep, az elején tanult himnusszal, és Isten vezetéséért könyörgő – „Vezess minket, ó nagy Isten” – kezdetű énekkel fejeződött be.

H. Cs.

Újra kapható „HÉTHALMI” CD és DVD

Dr. Héthalmi Páth Károly születésének 100. évfordulójára centenáriumi hangversenyt rendezett a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet 2008. november 9-én. A kiemelkedő jelentőségű zenei eseményről professzionális minőségű CD és DVD készült. Vegyeskar, női- férfi- és gyermekkar, zenekar, orgona, zongora, trombita, fuvola, férfi dupla kvartert, tenor- és baritonszóló szerepel a főlvételen.

Néhány cím: „Jézus csodás kegyelme”, „Ó, jöjjön el a Te országod...”, „Maradj velem!”, „Hogyha este...” (énekkar), „Drága kereszt...” „Esti ének”, „Már én utaztam...” „Az Úr éjfélkor érkezik...” „Szent érzélem...” „Uram, csupán Terólad...” (zenekar),

Karácsonyi blokk: „Csilingelő harangocskák” (gyerekek), „Koronát trónust...” (zenekar), „Karácsony bűvös éjszakáján...” (énekkar), Ó, te üdvadó... (ének- és zenekar).

Maradj velem! Héthalmi est

Centenáriumi szerzői emlékhangverseny
Dr. Héthalmi Páth Károly születésének
100. évfordulóján
Pesterzsébet, 2008. november 9.

Mind a CD, mind a DVD ára
2300 Ft

Megvásárolható a gyülekezet könyvterjesztésében, a Jó Pásztor Kiadónál és a Baptista Könyvesboltban (1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.)

Érzelemgazdag, szívhez szóló, megindító lelki énekek és zene.

Új DVD a nyári Szőkepusztai Napsugár Gyermekek- tábor életéről

Remek filmösszeállítás kapható a gyermekhétről, sok humorral, tanulsággal. Köszönet érte az alkotóknak (Kovács Árpád, Somogyi Sándorné, Somogyi Donát). A vidám film betekintést enged a tábor mindennapjaiba, bemutatja a környéket Koppány ősi várától a szőkepusztai imaházig, a magyar őshonos állatoktól a fejedelmi jurtáig.

NAPSUGÁR GYERMEKTÁBOR

SZŐKEPUSZTA - LIBICKOZMA
2008

A DVD ára: 1500 Ft

Kiadványaink megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangéliumi
Könyvterjesztő Szolgálat
1751 Budapest, Pf. 279
Tel.: 06-20/886-0712

E-mail: jopasztor@baptist.hu

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:

www.jopasztor.baptist.hu

A szolgálat útján

Kovács Imre (1903–1991)

Diákévek

A biharugrai gyülekezetnek ez idő tájt kb. 35 tagja volt; jobbára idősebb emberekből tevődött össze a tagság. Ifjúság szinte nem is volt. Kezdetben a vasárnapi iskolai munkába vonta be. A gyülekezetnek volt harmóniuma, de azt kölcsön adták a körösnagyharsányi református kántortanítónak, azzal, hogy ha szükség lesz rá, visszaadja. Így átküldtek engem, hogy vegyek leckét a tanító úrtól. A tanulás mindössze két hétig tartott, ami csupán arra volt elegendő, hogy megismerkedjem a zenei alapismeretekkel, és bizonyos alapfogásokat elsajátítsak. Két hét múlva visszatértem a harmóniummal együtt, ahol aztán várták a testvérek, hogy most már mutassam meg a tudományomat. El lehet képzelni, hogy mit tudtam ennyi tanulás után „produkálni”... Mindenesetre kezdetben megadtam az énekek alaphangját. Később már két hangra játszottam az énekeket, majd bal kézzel is megpróbáltam valamit csinálni. Aztán a gyakorlás által annyira haladtam, hogy az egyszerűbb énekeket fokozatosan megtanultam négy szólamra játszani. Ezzel párhuzamosan énekkart is alakítottam. Kezdetben megtanítottam az énekeket, de nem mertem kiállni vezetni, csak a harmónium mellől irányítottam az éneklést. S a körülményekhez képest elég jól mentek azok az énekek. Egy idő múlva megbízott a gyülekezet imaóra-vezetéssel, sőt sor került az első igehirdetésre is. Az első textust És 53:2. alapján vettem: „és néztünk reá, de ábrázata nem vala kívánatos.” Beszéltem arról, hogy mit lát-

hatunk Jézusban. Érdekes, hogy már akkor bennem volt az igéből merített gondolati elrendeződés. Feltettem a kérdést: hogy tesszik nekünk Jézus? stb. 1924-ben olvastam a Békehírnökben a Tanügyi Bizottság felhívását, melyben „próféta-ifjakat” kerestek az országos misszió számára. Bár nem volt fogalmam akkor arról, hogy mit jelent a prédikátori hivatás, de ellenállhatatlan vágyat éreztem a jelentkezésre. Ez idő tájt a vésztői gyülekezetbe tartoztunk, melynek Kőrösi István testvér volt a lelkipásztora. A Tanügyi Bizottság tőle kért véleményt rólam. Kőrösi testvér meglehangú tájékoztatást adott felőlem, pártfogolta a szemináriumba való felvételemet.

B. J.: Mielőtt még a teológiai évekről beszélnék, afelől szeretnék érdeklődni, hogy odahaza, a szülői háznál milyen munkát végzett Kovács testvér?

K. I.: A családban földműves munkában tevékenykedtem, ahogy mondani szokták: látástól vakulásig. A határban szétszórva 12 helyen várt megmunkálásra a családi tulajdont képező törpe birtok. Odahaza az én feladatomból volt a tehének gondozása, fejése, almozása, a lovak ápolása. Szerdán és szombaton szinte csak annyi időm volt, hogy kissé rendbe szedjem magam, és már szaladtam is a gyülekezetbe. Amíg a szemináriumba nem kerültem, tudtommal csak három alkalommal maradtam el az összejövetelekről.

B. I.: Az imaházba járás miatt nem volt feszültség a családban? Elsősorban a nyári dologidőre gondolok.

K. I.: Nem volt. Megértették, hogy rendszeresen oda járok. Kezdetben megkíséreltem azt is, hogy házi istentiszteletet tartunk a családban, de mivel láttam, hogy az feszélyezett légkört idéz elő, kis Bibliámat magamhoz vettem, és egyedül tartottam a csendes órákat. Rendszerint ahol kinyílt a Biblia, onnan olvastam egy-egy részt. Ez is csak annyi ideig tartott, amíg nem szólított a kötelesség. Ezután rendszerint szüleimmel indultam a napi munkába.

Emlékszem, bemerítem előtt nagy lelki probléma jelentkezett. Az ördög úgy megtámadott, hogy állandóan az visszhangzott bennem: hátha nem úgy van? Hátha nem igaz? Nem az Isten létezése, hanem a Biblia egyéb igazságai felől támadtak kétségeim. A sátán ezen a téren kísértett meg. Azon a nyáron, aratáskor, emlékszem, egész napi böjtöt fogadtam. Kévekött voltam, s az ebédidő alatt a többiektől félrevonulva, tusakodva imádkoztam: „Én Istenem, ha kegyelmet találtam Nálad, erősítsd meg a Benned való hitemet! Vedd el tőlem a hitetlenségemet!” És

Isten megadta a lelki békeességemet, úgy, hogy soha többé nem volt kételkedésem.

Amikor hívó lettem, az idő tájt került a községünkbe egy tanár, aki több falubéli fiataalt készített elő a polgári iskolai magánvizsgákra. Édesapám segítségemül volt, és én is jelentkeztem ennél a tanárnál. Ugyanis addig a hat elemim volt csak, amit kitűnően végeztem el. Így azután a tanár segítségével én is elvégeztem magánúton a polgári iskola négy osztályát, másfél év alatt. Berettyóújfaluban vizsgáztam. Ez 1923-ban történt. Ekkor bekerültem a községházára az adóügyi jegyző mellé írónak. Édesapám felajánlotta, hogy ha kedvem van, szívesen támogat a továbbtanulásban. Azonban ekkor támadt föl a lelkeben a vágy, hogy jelentkezsem a teológiára, és a gimnázium helyett a teológiát választottam. Bár a községházán nagyon szerettek, otthagytam a hivatalnokoskodást, és feljöttem a szemináriumba.

A szemináriumba nagyon szerény fiúként érkeztem. Sohase felejttem el a fogadtatást. Akkor még a VII. kerületi Aréna út 74. sz. alatt volt a Teológia. Amikor megérkeztem hajnalban, becsöngettem. Egy Erdélyi nevű házfelügyelő jött ki, elég ridegen fogadott. Megmutatta a szobámat. Szobatársaim a csetényi Jakab Péter és Fortin László testvérek lettek. Jakab szintén kezdős, Fortin testvér már harmadéves volt. A szemináriumban rendkívül sokat jelentett Kemény Arthur (1896–1938) tanár testvér közvetlen barátságára, meleg szeretete, aki szintén testvéreként fogadott...

Akitől a legtöbbet tanultam, s akinek a tanításához egész életemben ragaszkodtam, id. Udvarnoki András (1865–1945) igazgató testvér volt. Szinte „tátott szájjal” hallgattuk, ahogy ő a rendszeres teológiát, a homiletikát és az exegézist tanította. Felejthetetlen az ő kristálytisza evangéliumi tanítása! Mint teológus, abba a szerencsés helyzetbe kerültem, hogy a Nap u.-i gyülekezetbe jártam és hallgathattam Udvarnoki bácsinak általam annyira értékelt igehirdetéseit, amikor csak lehetőségem volt. Ez felejthetetlen számomra, és nemcsak életemre, de szolgálatomra is rányomta a jellegzetes pecsétet. Azóta váltottak a teológiai látások, tantételek, előadói módszerek, én azonban nem engedtem azokból, amelyeket tanáraimtól átvettem a szemináriumban. Annyira meggyőződtem annak a teológiai vonalnak tisztaságáról és valóságáról, hogy azt semmiféle teológiai okoskodásért fel nem cserélném.

B. J.: Kovács testvérről köztudott, hogy kitűnő memóriával rendelkezik. Ez gyermekkorában is megnyilvánult már?

K. I.: Igen, már iskolás koromban is. Nagyon hamar tanultam, nem is annyira könyvből, hanem már szinte a tanító magyarázatai alatt megtanultam a leckét. Ez természetesen sokat jelentett teológiai tanulmányaim során is. Jegyzetelni csak azt jegyzeteltem, ami szabad előadás volt, de pl. az exegézisnél egy régi kis Bibliámban rengeteg bejegyzést végeztem.

B. J.: Hogyan vizsgáztatott Udvarnoki bácsi?

K. I.: Nem vizsgáztatott sem ő, sem a többi tanár. Beszámoló sem volt, legföljebb annyira, hogy visszakérdeztek a tanárok, mennyit jegyeztünk meg az előző órán előadott anyagból. A legszigorúbb tanár Kristóf Domokos (1886–1939) testvér volt, aki görögöt és egyháztörténelmet tanított. Nagyon kedves és tiszteletreméltó ember volt, de nagyon szigorú is tudott lenni. A kétségbeesett, vagy könnyelmű diákok igen csak leteremtette: „Vagy tanuljon, vagy menjen haza!” – mondta. De a legszigorúbb óra után is, mintha kicsérélték volna; megkérdezte, mi újság, hogy vannak a testvérek? Mintha mi sem történt volna. Rendkívüli jellem volt. Kemény testvér pedig csupaszív ember, aki a hallgatók szeretetét az első pillanattól kezdve megnyerte.

B. J.: Abban az időben is szokás volt, hogy nyári szünidőben vagy nagyobb ünnepeken legációba mentek a hallgatók?

K. I.: Igen, én is több helyen voltam. Pl. Miklós Menyhért testvér munkaföldjén, a Dél-Dunántúlon lévő szőkepusztai körzetben töltöttem egy legációs időt. Már nem emlékszem, hogy hol, merre jártam, de a nyári időben leginkább hazamentem, mert mind a szülői háznál, mind a gyülekezetben igényelték szolgálatomat. Szülőföldem misszióját különösen a szívemen viseltem. Hétközben a szokásos nyári paraszti munkát végeztem ilyenkor, de esténként és vasárnap a körzet misszió állomásait jártam és szolgáltam. Szokásban volt, hogy a szemináriumot, illetve a hallgatókat személyileg természetbeni adományokkal támogassák a gyülekezetek, engem azonban szüleimen kívül ilyen adományban senki sem részesített. Ami a ruházatomat illeti, ezen a téren sem voltam elkényeztetve. Ha nem volt más, hát foltozott ruhában jártam. Sohasem felejték el egy epizódot ebből az időből. Egyik este hivatott Udvarnoki bácsi –, ha jól emlékszem, harmadéves hallgató lehettem. Ekkor már a Margit-rakparton volt a szeminárium. „Készüljön a testvér – mondta –, mert temetésre kell menni Miskolcra, és éjfélkor megy a vonata. Fodor István prédikátor testvér

veje halt meg, aki MÁV-tisztviselő volt és nagy temetés lesz.” Bányai vagy Pannonhalmi testvért hívták, de valami oknál fogva egyikük sem tudott elmenni. Így aztán Udvarnoki testvér rám gondolt, hogy ezt a szolgálatot ellássam. Szabadkoztam, hiszen fel sem készülhettem temetési szolgálatra, hogyan vállalhatnám el? Aztán, még komoly ünneplő ruhám sem volt; egy dohánybarna, kis fehércsíkos öltöny volt az „ünneplő”, meglehetősen használt állapotban. Udvarnoki bácsi mindezzel nem törődött; kezembe nyomta az útiköltséget és utamra bocsátott. Reggel a miskolci pályaudvarra érkezve egy Békehírnököt lobogtató embert kellett keresnem. Ezt Dibásnak hívták, aki szintén Fodor testvér veje volt. Az illető rendkívül meg volt ütközve, amikor kiderült, hogy a meghívott neves prédikátorok helyett csupán egy teológust kellett fogadnia. Meglehetősen lesújtó véleménye volt a szemináristákról. Kurtánfurcsán cipelt magával, s megérkeztünk Fodor testvér hajlékába. Reggelizés után beállított Dibás: „Idehallgasson, nagy temetés lesz. Itt lesz a Levente-zenekar, a MÁV-énekkar; maga így ebben a ruhában nem állhat fel prédikálni!” – „Nagyon sajnálom – mondtam –, de nekem más ruhám nincsen.” – „Na, várjon. Elhozom az elhunyt sógorom egyik ruháját, próbálja fel, aztán majd abban temet.” Elhozta, éppen rám illett. Hozott még egy kemény köcsögkalapot is. Felöltöztem, fölpróbáltam a kalapot, s amikor a tükörbe néztem, azt hittem elájulok! Nem ismertem magamra. Irgalmatlanul néztem ki! Na, mondtam, ez nem én vagyok.

Különben táviratoztak Sátoraljaújhelyre Ungváriának, hogy ő is jöjjön. Végül eljött a temetés ideje, kimentünk a temetőbe. Valóban nagy közönség gyűlt össze. Érthető volt, hiszen 25 éves korában halt meg az illető tragikus körülmények között. Nagy volt a részvét. Mindenesetre a kalapot nem tettem a fejemre. Húsvéti időben voltunk, s azt az ígét vettem alapul: „Amit én cselekszem, te azt

most nem érted, de majd megérted” (Ján.13:7). Ma sem tudom, mit mondtam erről az ígéről. Csak arra emlékszem, hogy Dibás emelkedett a koporsó mellett. Mikor befejeztem a beszédet, odafélszkelődött mellem és azt mondta: „Nagyszerű volt!” Én viszont a legszívesebben elmenekültem volna, de visszafelé nem volt meg az útiköltségem. Mikor már kifelé mentünk a temetőből, akkor érkezett meg az elegáns, glasszékesztyűs Ungvári, cilinderrel a fején. „No – mondja Dibás –, ez is most jön, fizethetjük ennek is az útiköltséget.” – Végre valahogy hazakerültem. Első utam a Bácsihoz vezetett, s magamból kikelve mondtam: „Bácsi, kérem, engem ne tessék többet városba küldeni prédikálásra!” – Mikor kissé megnyugodva elmondtam az eseményt, Udvarnoki bácsi a hasát fogta, úgy kacagott, majdnem leesett a székről.

Az utolsó nyári szünetet Tahitótfalun töltöttem. Számomra még ma is felejthetetlen az a családias fogadtatás, amelyben részesítettek. Annyira megszerettek, hogy bár még egy évem hátra volt, meghívtak a teológia elvégzése után prédikátoroknak. Ez volt az első meghívásom. Ígéretet tettek, hogy 100 pengőt és teljes ellátást nyújtanak addig, amíg megnősülök. A kecsgetető ajánlat ellenére sem tudtam kedvező választ adni, minthogy szülőfalumnak ígéretet tettem, hogyha elvégzem teológiai tanulmányaimat, visszamegyek közéjük dolgozni. Ha nem is fogadalom volt ez, de komoly ígéretnek számított; ugyanis a vésztöiek részéről kevés látogatást kaptak úgy az ugrai, mint a körzeti gyülekezetek, és nagyon elhagyatottnak érezték magukat. Szülőfalumban nem ígértek semmit, még csak hivatalos meghívás sem érkezett hozzám, ennek ellenére – bár sírva váltam el a tahitótfalui testvérektől – szülőföldemet választottam. Egyre erősebb volt az az érzés bennem, hogy nekem haza kell mennem Biharugrára.

(folytatjuk)

5 évfolyam Jó Pásztor – egy kötetben

Azoknak, akik szeretik egy kötetben látni, lapozgatni, és olvasni az evangéliumi folyóiratokat, szeretettel ajánljuk a Jó Pásztor első 5 évfolyamát kemény kötésben, arany nyomással, **2800 Ft** önköltségi áron.

A könyv megrendelhető:

Jó Pásztor Alapítvány

1751 Budapest, Pf. 279 • Tel.: 06-20/886-0712

E-mail: jopasztor@baptist.hu

KVÍZ KÉRDÉSEK NÖVÉNYEK A BIBLIÁBAN

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

A kérdéseket összeállította: dr. Sajben Klára • Beküldési határidő: 2009. május 15.

1. Mit írnak a Mózesi törvények a házak poklosságának megtisztításáról? A két madár, bíborfonal és izsóp mellett mit kell még használni?
 - a. Tömjén
 - b. Rózsaszírom
 - c. Cédrusfa
 - d. Szantálfa
2. Mi volt Noé bárkájának anyaga?
 - a. Cédrusfa
 - b. Góferfa
 - c. Fügefa
 - d. Ébenfa
3. Melyik terméketlen növényt átkozta meg Jézus?
 - a. Datolyapálma
 - b. Fügefa
 - c. Olajfa
 - d. Szőlőtő
4. Milyen növény adott árnyékot Jónásnak (Károli-fordítás használandó!)?
 - a. Tök
 - b. Csipkebokor
 - c. Vízililiom
 - d. Pálmafa
5. Milyen növény tövéhez ült le Illés, amikor Jézabel elől menekült? (új fordítás szerint!)
 - a. Tövisbokor
 - b. Olajfa
6. A királyt választó fákról szóló példázatban melyik fa nem utasította vissza azt, hogy király legyen?
 - a. Olajfa
 - b. Csipkebokor
 - c. Tüskebokor
 - d. Fügefa
7. Salamon király uralkodása alatt mindenki biztonságban lakott a maga
 - a. Szőlője és fügefája alatt
 - b. Szőlője és olajfája alatt
 - c. Pálmafája és fügefája alatt
 - d. Tölgyfája alatt és gyümölcsfái alatt
8. Milyen növényen akadt fenn Absolon?
 - a. Tövisbokor
 - b. Borókabokor
 - c. Akácfa
 - d. Tölgyfa
9. Mit termett Áron vesszeje?
 - a. Csipkebogyó
 - b. Mandula
 - c. Dió
 - d. Szőlőfürt
10. Izráel melyik bírójáról van feljegyezve, hogy pálmája alatt szokott tartózkodni Ráma és Béthel között?
 - a. Jette
 - b. Gedeon
 - c. Debóra
 - d. Sámson
11. A manna olyan fehér volt, mint a ...
 - a. Mustármag
 - b. Hóvirág
 - c. Kendermag
 - d. Koriandermag
12. Mely növényt említi Jézus a farizeusok elleni beszédében, a tized kapcsán?
 - a. Kapor
 - b. Koriander
 - c. Mirha
 - d. Levendula
13. Hol tartózkodott Saul, amikor Jonatán titokban átment a filiszetusok előrszéhez, hogy megtámadja őket?
 - a. Fügefa alatt
 - b. Gránátalmafa alatt
 - c. Pálmafa alatt
 - d. Olajfa alatt
14. Mit mondott az Úr Dávidnak, merről támadja meg a filiszteusokat?
 - a. A cédrusfák felől
 - b. A szederfák felől
 - c. Az olajfaliget felől
 - d. A mandulafák felől

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/c (1Sám 9:1); 2/a (1Sám 9:3–4); 3/c (1Sám 11:7); 4/c (1Sám 13:9–14); 5/b 1 Sám 17:37–38); 6/d (1Sám 18:2); 7/a (Csel 13:21); 8/c (1Sám 28:6–7); 9/a (1Sám 31:1); 10/c (1Sám 18:7); 11/a (1Sám 22:17); 12/b (1Sám 24:7); 13/d (1Sám 31:13).

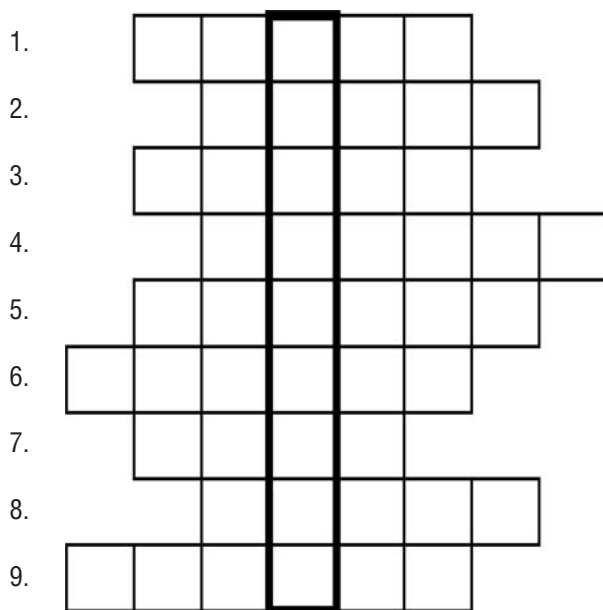
A megfejtést beküldte: Nagyapáti Eszter, Péter és Anna (Baja), Mészáros Lajos (Budapest), Simon Lászlóné (Csenger), Piros Elemérné (Budapest), Mihályné Fonyódi Eszter (Budapest), Juhász D. Sándor (Kiskunhalas), Molnár Dávidné (Pécel), Rück Henrikné (Komló), Kalmár Gyula (Békés), és további 81-en, akik a keresztrejtvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvény megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

GYEREKREJTVÉNY

A mostani rejtvény megfejtése **egy fontos esemény neve**.
Írjátok le, mi a jelentősége.

1. A hely, ahol az Úr összehavarta a nyelveket
2. ... beszéd, Jézus híres beszéde
3. A kételkedő tanítvány
4. Ennek a városnak omlottak le a kőfalai, miután Izráel fiai körbejárták
5. Ebben a folyóban keresztelkedett meg Jézus
6. Dávid ellenfele
7. A tanítvány, akinek eredeti foglalkozása vámszedő volt
8. A tanítvány, akit kősziklának hívtak
9. Amíg hosszú volt a haja, nagyon erős volt

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2009. május 15.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279

Az előző rejtvény helyes megfejtése: BÍBORÁRUS. Lídia, istenfélő asszony Thiatirából származott és Pál apostol igehirdetésére megtért, bemelegített egész házanépével és vendégül látta Pálékát.

Helyes megfejtést küldtek be: Dormány Simon (Pásztó), Szentesi Máté (Pécel), Nagyapáti Eszter (Baja), Nagyapáti Péter (Baja), Nagyapáti Anna (Baja), Józsa Dávid (Budapest), Petrik Borisz (Órbottyán), Lovász Petra (Budapest), Lovász Debóra (Budapest), Lesták Máté (Budapest), Doboróczki Gábor (Budapest), Doboróczki Eszter (Budapest), Széll Dalma (Budapest), Novák Éva (Pécs-Somogy), Andrásik Debóra (Göd-Felső), Makrai Fanni (Budapest), Jámber Ádám (Debrecen), Jámber Dominik (Debrecen), Nagy Anett (Budapest), Papp Réka (Dunaharaszti), Hodgyai Csanád (Budapest), Süveges Viktória (Budapest), Süveges Alexandra (Budapest), Storozinszki Áron (Budapest), Sotorzinszki Otília (Budapest), Szűcs Levente (Budapest), Dóra Alex (Budapest).

Gratulálunk! A jutalmakat postán küldtük el.

1%

A JÓ PÁSZTOR Közhasznú Alapítvány

Adószáma: 18696619-1-13

A Napsugár Gyermekmentő Közhasznú Alapítvány

Adószáma: 19175955-1-13

Mindkét alapítvány jogosult arra, hogy fogadja a befizetett adó 1%-át.

Szeretettel kérjük olvasóinkat, ha támogatni szeretnék valamelyik alapítvány misszióját adójuk 1%-ával, akkor a rendelkező nyilatkozaton ezt tegyék meg. Itt jegyezzük meg, hogy a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány szervezésében épült újjá a szőkepusztai imaház és létesült és bővült a gyermektábor, kialakításra került a parkerdő.

A rendelkező nyilatkozatok valamelyikét változtatás nélkül csatoljuk az adóbevalláshoz!

A mellékelt csekk fölhasználható mindkét alapítvány támogatására. (A csekk jobb felső sarkán jelezhetjük az adomány célját!) Ezúton is köszönjük – ahogy azt levélben már megtettük – az adományokat. Kívánjuk, hogy az Úr gazdagon pótolja vissza mindazok szeretetét, akik nemes áldozatot hoznak nemes célokért.

Továbbra is ingyenes a „Jó Pásztor”

Pénzügyi, gazdasági, de leginkább erkölcsi problémákkal terhes az egész világ. Magyarország se kivétel.

Hálásak vagyunk adakozó Testvéreinknek azért, hogy immár a 6. évebe lépett újságunkat, a Jó Pásztort szívvel-lélekkel támogatják. Ez a lap továbbra is a bibliai igazságok és a hagyományos, de élő baptista hitelvek és életvitel sajtóorgánuma kíván lenni. Biztosak vagyunk abban, hogy a mi Urunk is jónak látja ezt a missziót, azért buzdítja testvéreinket adakozásra.

A lapot 2009-ben is ajándékba küldjük mindenkinek, aki kéri, de örömmel és hálás szívvel fogadunk minden támogatást. Tudjuk, hogy Isten elég gazdag arra, hogy „Rátok árássa minden áldását”. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy végezhetjük ezt a missziót.

Testvéri szeretettel a szerkesztőségi munkatársak nevében is:

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor-szerkesztő*

Hibaigazítás

Előző számunkban – mivel az utolsó korrekciót nem volt módunkban ellenőrizni – néhány igen bántó sajtóhiba került a 11. oldalra található „Egy különösen értékes levél” c. írásba.

Elnézést kérünk.

– a szerk. –

Olvasóink írják

Kedves Testvérek a Szerkesztőségben és Almási Testvér!

Kívánom, hogy Isten áldja meg a testvéreket továbbra is az újság szerkesztésében, és az alapítványban végzett további munkájukban is. Ugyanezt kívánom az Erzsébeti Gyülekezet munkálkodására.

Egy énekarvezető számára jó hallani és látni, milyen színvonalas ének-zenei élet zajlik Erzsébeten. A Héthalmi-est kiváló előadása, és felvétele pedig örök emlék maradhat minden zenét szerető számára.

Köszönet, a „Bár zenghetném” című új énekért is, szeretnénk megtanulni mi is énekarunkkal.

(M. S., Szada)

Kedves Mihály Testvér!

Köszönjük a Héthalmi CD-t, DVD-t, Gyermektábor DVD-t, igazi lelki élmény valamennyi. Naponta meghallgatjuk a CD-t legalább egyszer – inkább többször –, különösen gyönyörű és megható az „Agnus Dei” Isten Báránya, amint az ária végén megadással fogadja a katarzist: értem, miértünk. Ámen.

(L. Á., Gyömrő)

Már nagyon vártam az új lapot. Megható, hogy mennyi ember emlékezik még vissza a tehetséges Héthalmi Páth Károlyra szeretettel, és ez a Jó Pásztor lapnak is köszönhető.

(L.J.-né, Budapest)

Köszönjük dr. Sajben Klára testvérnőnek, hogy megint megtornáztatta az agyunkat és megforgattatta velünk a Bibliát, de mindez csak hasznunkra válik, mert épülünk általa.

(B. L.-né, Karcag)

... Külön öröm nekem, hogy a szókepusztai kápolna fel lett újítva és az elnéptelenedett vidék ismét benépesülhet nemcsak néhány napra, a Krisztusban hívő emberek közös dicsőítésekor, hanem a nyári gyermeküdvölköztetéskor is. Ez valóban jó lelki magvetés, hiszen amit (magamról

szólva) Gabi gyerek megtanult, azt még a vénülő Gábor sem felejtette el. Hiszen a rosszerdei gyülekezetünk vasárnapi iskolájában tanult énekekre, sok-sok bibliaversre még ma is emlékszem. Sajnos Rosszerdő mint Békés város települése a tévesztés és az 1980-as árvíz után elnéptelenedett, de az 1894-ben felépített imaházunk még ma is áll, de csak mint lakóházat lakják (sajnos, nem gyülekezeti tag). Éppen ezért támogatok szerény lehetőségemből minden olyan kezdeményezést, amely értéket ment és a jövőendő nemzedékek istenfélelmét, Jézus követését szolgálja modern eszközökkel is, zsenye gyermekkortól elkezdve. Az Úr Jézus áldjon meg minden ilyen törekvő munkát inséggel küszködő hazánkban. Bár csak minden hívő testvérem szívügye lenne e szent cél támogatása!

(Zárójelben jegyzem meg, hogy februárban egy esti tv-adásban a beszámoló arról tudósított, hogy Madonna koncertjére sorban álltak, elkelt minden jegy. 15 000 Ft-tól 110 000 Ft-ig volt kapható, amíg volt! Nos, Madonna a sátán eszközeként bitorolja „Szűz Mária a gyermekkel” című, festők által sokszor megfestett szent művészetét... Hát mi, hívők, miért ne áldoznánk örök kincsgyűjtésre devalválódó forintjainkból?...)

... Sajnálom, hogy a Héthalmi Páth testvér jubileumi estje magnókezettán nem kapható, sőt a 400 éves jubileumi ünnep anyaga sem lesz magnószalagon. Jó volna, ha gondolnának ránk, idős testvérekre is e célból.

Az Úr Jézus gazdag áldását kívánom a szerkesztőség munkájára!

(D. G., Békés)

(Szerkesztőségünk főmunkatársa azóta készített egy hangkazettát, amit kedves olvasónk már megkapott, és boldogan jelezte telefonon, milyen áldást jelent számára.

– a szerk. –)

Nagyon sok gyönyörű igére találok, miközben keresem a rejtvények megfejtését. Köszönöm, hogy minden számban ilyen színvonalas és bibliatanulmányozásra készítő feladatokat közölnek! Sok áldás forrása ez is számomra.

(T.-né, Békés)

A neten olvassuk a Jó Pásztor c. lapot. Kíváncsian várjuk az újabb szám megjelenését. Idős házaspárként (feleségem 78 éves, én 80) éljük életünket. Nagy örömmel vettük az Istentisztelet élőben való közvetítését. Isten áldását kívánjuk mindazokra, akik fáradoznak ebben a munkában!

(J. D. S., Kiskunhalas)

Egy levél a Hungaria Gospel Ministries International igazgatójától:

Kedves Mihály Testvérem!

Szeretettel köszöntelek Urunk nevében Kanadából.

Kérlek, fogadd szeretettel ezeket a DVD-eket, amelyek igen „frissek”, a héten fejeztem be gyártásukat...

Az egyik felvétel a te gyülekezettedben készült. Ezt átdolgoztam amerikai rendszerre, mert sokan szerették volna látni, el is postáztam ezeket az átdolgozott felvételeket az USA-ba, hadd örüljenek más testvérek is ennek a megható, értékes felvételnek. Be kell valljam neked, kedves testvérem, hogy számomra igen megható volt ennek a DVD-nek a megtekintése, hiszen Isten kegyelméből és akaratából személyesen is ismertem dr. Héthalmi Páth Károly testvért, az ötvenes évek elején hegedűórákra jártam hozzá és bátran mondhatom, hogy nála kedvesebb, jobb, műveltebb és szeretetre méltóbb tanárral, pedagógussal nem találkoztam egész életemben. Igen nagy hatással volt rám ez a találkozás. Ezért hát számomra dupla öröm volt ez a DVD. Mivel a szereplők nevét te minden esetben bemondod, én nem írtam be. Csupán a te nevedet hiányoltam, így hát azt beírtam.

Végezetül engeddd meg, hogy szeretettel búcsúzzak tőled, Istenünk gazdag áldását kérve életedre, családodra, gyülekezetedre. Amennyiben zsúfolt programod engedi, kérlek, jelezz vissza, értékelés vagy véleménynyilvánítás erejéig. Mindenféle, pozitív vagy negatív észrevételt szívesen elfogadok, mert ezáltal próbálom munkám minőségét jobbá tenni.

Isten áldjon, drága testvérem!

Krisztusi szeretettel: Elemér testvér

Torontó, 2009. február 3.

„... Könnyes szemel olvastuk az Ugari Kovács Imre testvérről készített interjút. Ő volt a prédikátorunk, és nagyon szerettük. Ő szolgált igével 1943-ban a

menyegzőnkön és jött a körösszakáli fűvőszenekarral. A férjem cipész volt, és néhány cipőt készített Kovács testvéréknek, akik nagyon örültek ennek.

(K. S.-né, Veresegyház)

... Külön öröm, amikor ismerős testvérekről emlékeznek meg, ahogy ez a legutóbbi lapban is volt. A kedves Kovács Imre bácsi nekünk is nagyon drága testvérünk volt az egész családjával együtt. Teológus korában egyszer eljött a nagyszüleimhez, mert a nagybátyám is a teológián tanult. A faluban éppen akkor egy szegényes kis utcában tűz ütött ki és égtek a nádfedeles házacskák. Aki tudott, segített az oltásban, és persze köztük voltak az említett testvérek is. Az emberek még sokáig emlegették, hogy milyen rendesek voltak a baptista papok, hogy még ők is segítettek tüzet oltani. ...A jó Atya áldja meg munkájukat! Imádkozunk a rádiós szolgálatokért és az internet nagyszerű lehetőségéért is, hogy szerte a világon hirdetik az evangéliumot.

(B. E., Komárno)

Köszönöm, hogy Észak-Csehországba is elküldik nekem a Jó Pásztor lapot, ahol én egyedül vagyok magyar. Leányom és vejem segítségével megnézhettem és végighallgattam a Héthalmi-CD-t és DVD-t. Kis szobámban a Hit hangjai és Hitünk énekei könyvekből magyar éneket énekelek, és dicsőítem az én Megváltómat. Sok áldást kívánok a testvérek munkájára.

(B. Gy., Csehország)

A MEGVÁLTÁS

Szöveg és zene: Tóka Szabolcs

Dm Gm A Dm C F G⁷ A⁺ Dm

1. Kétezer é - ve jött le a földre Jú - da kis vá-ro-sá-ba Jé - zus, Szer-te járt, jót tett,
2. Kétezer é - ve hangzik az é - nek: ér - ted is hullott drága - vé-re. Két - ked - e szíved, vagy

Gm A D G A Dm Gm C F Dm

sok lelket megnyert, Elhitték sokan, hogy Ó Krisztus. Mégis szenvedés várt Rá a kinkeresztfán
vallo - d - e hit - tel Én Uram és én Is - te - nem! Hogyha csak e földi é - let lenne remény,

Gm C Dm B^b A Gm C F Dm

Meghalt é - ret - tünk a Gol - go - tán. Hol van hát a re - mény, Jé - zust sírba tették,
Fentről nem ragyogna ránk a fény: Bú és nyo - mo - rú - ság, bűn és cél - ta - lan - ság

Gm A Dm A D A⁷/E D⁷/Fisz D⁷/Fisz

Ő lett a hús - vé - ti Bá - rány !
Kár - ho - zat várna mi - re - ánk. Ref: Ámde Krisztus fel - tá - madt a hol - tak köz - ül, zsen - gé -

G D⁷/Fisz Hm E⁴/E A D A⁷/E D⁷/Fisz G

ül, kiket el - ra - gadt az á - lom, Majd en - gem is feltámaszt a di - cső - na - pon,

Hm E A Hm Em A D

Szent nevét mind - ő - rök - ké ál - dom! Szent nevét mindörökké ál - dom!

Kiadja:

JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413

Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279

E-mail: jopasztor@baptist.hu

Internet: www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály
Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

Könyv-, CD- és DVD-ajánló

Dr. Almási Mihály: A nagy kaland	Ára: 1190 Ft	akciós ár: 900 Ft
A hegyi kunyhó	Ára: 590 Ft	akciós ár: 490 Ft
Jó Pásztor, Jézus... CD	Ára: 2300 Ft	akciós ár: 1900 Ft
Emlékezz vissza az útra! CD	Ára: 2300 Ft	akciós ár: 1900 Ft
Gerzsenyi Sándor: A századik	Ára: 1890 Ft	akciós ár: 1490 Ft
Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden	Ára: 4400 Ft	akciós ár: 2900 Ft

A kiadványok megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
1751 Budapest, Pf. 279

E-mail: jopasztor@baptist.hu • Tel.: 06-20/886-0712

1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11	12	13	14	15
16								17							
18			19			20	21		22						
23		24			25			26		27		28		29	
30				31				32		33				34	
								SZ							
		35	36					37		38		39			
40	41					42			43			44			45
46					47			48			49				
	50				51			52		53	54				
55			56		57			58					59	60	
61		62		63				64				65			
		66				67		68			69			70	
71	72						73		74	75			76		
77															

56	29	38	10	51	41	74	46	24	53	31		70	64	14	19
											Y				

KERESZTREJTVÉNY

Mostani rejtélyünkben egy, a baptista szellemiséget jól tükröző igeversrészletet rejtettünk el. Megfejtendő és beküldendő a teljes igevers, az azt megelőzővel együtt, illetve az ige hely. Az igevers és a nevek az új fordítás szerint kerültek a rejtélybe. Az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. A megfejtendő igevers második részlete 16. Lévi leszármazottai, akik az Isten előtti szolgálatot végezték – ford. 17. Annak az embernek a városa, aki saját sírhelyét adta át, hogy Jézust eltemethessék 18. A befőtten van! 19. Személyes névmás 20. Gazdasági társasági forma 22. A II. Rákóczi Ferenc által összehívott országgyűlés 23. Peru fővárosa 25. Bálám atya 27. Hidrogén és nitrogén 28. Félbevágott ékszer 30. Óda betűi keverve 31. Jövőbeni megtörténést jelentő ige 32. Bét..., bálványimádásával kapcsolatosan említett város Hóseásnál – ford. 34. Fél zakó! 35. Nimród által alapított város 37. A hegy, ahonnan Mózes megláthatta az ígért földjét – Károli-ford. 39. Egymást követő betűk 40. Lót húga – az utolsó betűn ékezet hiány 42. T-vel a végén: Ábrahám unokaöccse 43. L-lel a végén: Pál tanítómestere 46. Jónás atya 48. I-vel a végén: Benjámin egyik fia 49. Óriás betűi keverve 50. Római 2000 51. Parlamenti frakciót váltózat 53. Náhúm próféta születési helye 55. A magyar abc utolsó előtti betűje kiejtve 57. Település Kiskőrös és Solt között 59. Jeruzsálemi templom előtti mosdómedence anyaga – ford. 61. Nabukodonozor király testőrparancsnoka 64. József álmódott erről 65. M-mel a végén: Melkisédek király városa 66. Félfá betűi keverve 68. A mise kezdete! 69. Pici egynemű betűi 70. P-vel az elején: ló színe 71.

Bét..., kút a pusztában. Itt fordult vissza Hágár, amikor Sára elől menekült. 74. Pál egyik munkatársáé (aki Krétán szolgált) **77. A megfejtendő igevers harmadik része**

Függőleges: 1. Annak a földterületnek a neve, amit Júdás azon a pénzen vett, amit Jézus elárulásáért kapott 2. Lákis királya, akit Józsué egy harcban elfogott és megöletett. 3. Ennyi volt okos a tíz szűz közül 4. Nézeteltérés 5. Nadrágszja 6. Feleségképző **7. A megfejtendő igevers első része** 8. Hazafele! 9. A peron közepe! 10. Bela edómi király városának neve – Károli-ford. 11. D-vel az elején: gonosz szellem 12. Itt halt meg Miriám 13. A végét kiöntik! 14. Német tojás 15. Aratáskor használt eszköz 21. Halfajta 24. Jeremiás 49-ben említett bálvány neve – ford. 25. Big ... – London egyik híresége 26. Rémium és nitrogén vegyjele 29. ... földje, itt laktak Ézsau leszármazottai 31. Szégyell – ford. **33. A megfejtendő igevers hatodik része** 36. Ruhátlan személyt ábrázoló festmény 38. A homokozóban van! 39. Jeremiás levelét vitte a babiloni számúzóttakhoz 41. A 16. papi rend feje Dávid idejében 44. Dáridó egynemű betűi 45. **A megfejtendő igevers negyedik része** 47. M-mel az elején: híres kémnő 52. Kuckó 54. Litvániai és spanyol autójel 55. A ló irányításához használt eszköz 56. Jób egyik barátja 58. Noé egyik fia 60. Feni 62. Próféta, aki közölte Baas izraeli királlyal, hogy családja el fog pusztulni 63. KFJD 65. Téli utazás 67. A-vel a végén: pad 69. Ezen a helyen 72. Mutatószó 73. Jód és kén vegyjele 75. Igen páratlan betűi 76. Selyemdarab!

Különálló sor:
A megfejtendő igevers ötödik része

Beküldendő: a teljes igevers és az ige hely
Beküldési határidő: 2009. május 15.
A rejtélyt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtély helyes megfejtése: Ami pedig nektek túl nehéz, azt hozzátok élém és én meghallgatom azt. (5Móz 1:17/b)

Helyes megfejtést küldtek be: Mihály Sándor* (Szada), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Lomjanszki János* (Órbottyán), Lisztes András* (Albertirsa), Gulyás Ernőné* (Bp.), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Gáll Lajos* (Debrecen), Czap Elekné* (Debrecen) Török Sándor* (Debrecen), Serestyén Gyula* (Debrecen), Tóth Lajosné* (Debrecen), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Radványi József* (Sajóecseg), Horváth Jánosné* (Fadd), Sóvágó Antal* (H.bőszörmény), Bácsi Lajosné* (Karcag), Borbíró Józsefné* (Törökszentmiklós), Dan Imre* (Komló), Dobner Béláné* (Bp.), Tassi Lászlóné* (Dömsöd), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Polányi István* (Bp.), Dan János* (Békés), Spangenberg Rudolf* (Komló), Polányi Károlyné* (Bp.), Lórik Jánosné* (Bp.), Gyaraki Mihályné* (Békés), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös) Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Vajda Jánosné* (Orogvány), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Varga Lajosné* (Isaszeg), Láng Lajosné* (Eger), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Bató Tiborné* (Ócsa), Bathó Erzsébet* (Komárom), Kalmár Lidia* (Kiskőrös), Barna Rezsőné* (Pécel), Tóth Istváné* (Dunakeszi), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Gyaraki Lászlóné* (Békés), Sáfró János* (Pécel), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Petrik Istvánné* (Tard), Farkas János* (Kiskőrös), Kovács Sándorné* (Miske), Sándor Mária* (Bp.), Daniné Alvári Aranka* (Pécs), Zóka Benjámin* (Pécs-Hird), Bozsóky Ferencné* (Sz.fehértár), Bartha Gyuláné* (Mezőkövesd), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Grósz Györgyné (Kétegyháza), Andrásik család* (Sződ), Andrásik Andrásné* (Felsőpetény), Nagy Sándorné* (B.újfalú), Horváth Béláné* (Szada), Györki Árpádné* (Szada), Pálfi Józsefné* (Szalkszentmárton), Dan Gyuláné* (Bodrog), Dr. Bálint Józsefné* (Szekszárd), Koncz Zoltán (Bp.), Papp József (Szomolya), Szabó Lászlóné Csoma Irén* (Bp.) Forrás Ferenc (Bp.), Körömi Károly (Monor), Stelkovics Béla (Békés), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Tulkán Péterné (Kétegyháza), Bárány Bertalanné (Órhalom), Szűcs Gábor (Bp.), Pálmai Zoltánné (Szokolya), Landech Imréné (Komló), Schmal Henrikné (B.szemes), Makra család (Bp.), Bodor Pál (Monor), Csercsa Péter (Debrecen), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Csercsa Sándor (Cigánd), Varga Nándorné (Rácalmási), Kovács Lászlóné (Mezőtúr).

Könyvjutalomban részesült: Stelkovics Béla (Békés), Láng Lajosné (Eger), Polányi Károlyné (Bp.), Ádám Lászlóné (Sajószentpéter), Szabó Lászlóné Csoma Éva (Bp.).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.